

Až sejdeme k vám - Devítka

1. Až sejdeme k vám z úbočí mraků dolů
k pramenům se znovu napít cest,
až sejdeme k vám poslední dolinou
těch velehor, co museli jsme slézt,
voda nám lýtka ochladí,
až se nám zapálí tak, jako každý jaro,
z výšin do bídy podhradí
jdem žebrať o lásku už kolikátý rok.
2. Jak krásně se sní, když ze rtů jen tak padaj' slova,
když jim ostych nebrání,
jak krásně se sní, když stádo Pegasů
se znova čistou hlavou prohání,
možná už není o čem hrát,
možná už všechno jednou někde někdo řek',
jenže nám sluší zámky vrat
a víra, že je všechny sami otevřem.
- R: Posad' se blíž, princezno pohledů
a prstů, co se třesou lásku dát,
jsme tady a víš, největší hřích je v létě
na podzimní deště vzpomínat.
3. Až přijede král, král Martin s ostruhami vloček
až nám znovu odzvoní,
prý někdo tu hrál a zbyla ozvěna
a stín, jako když se někdo ukloní,
zůstane svět, co mohl být,
zůstanou všechna slova, co jsme mohli říct,
chyby, co stojí za to mít,
to jenom člověk v tónech zkoušel najít klid.
4. Až sejdeme k vám z úbočí mraků dolů
k pramenům se znovu napít cest,
až sejdeme k vám poslední dolinou
těch velehor, co museli jsme slézt,
voda nám lýtka ochladí,
až se nám zapálí tak, jako každý jaro,
z výšin do bídy podhradí

jdem žebrot o lásku už kolikátý rok ...